

[Dohrmann]

Kigger vi så lidt på regeringsforslagene, er det da vældig flotte bemærkninger, der ledsager de konkrete forslag, og dem kan vi fuldt ud tilslutte os, men jeg tvivler ærligt talt på, at vedtagelsen af de tre foreliggende forslag vil have den store betydning, som ministeren skriver. O.k., det vil i visse tilfælde være positivt, og derfor skal jeg da også allerede nu give Fremskridtspartiets tilslutning til de foreliggende forslag. Vi tror imidlertid ikke, at de vil få den store betydning, som ministeren fremhæver, og hvis de får det – og det må man da håbe at ministeren har ret i – bliver det jo heller ikke noget provenuproblem som sådan, for så vil indtjeningen i erhvervslivet ganske automatisk stige så meget, at det i den sidste ende vil være et stort plus også for skatteministerens kasse, ved at der forhåbentlig så kommer lidt mere gang i beskæftigelsen; de penge sparer man så andre steder.

Men hvorefter alting er, er det helt klart, at i de kommende år ligger der virkelig en stor, stor opgave for Folketinget i at få fjernet nogle af alle de urimeligheder, der er blevet pålagt erhvervslivet, og derfor håber vi, at dette kun er en meget, meget beskedent start. Vi ser jo, hvordan det går. Den ene danske virksomhed efter den anden bliver solgt til udlandet, og nu har der lige her i spørgetiden i dag været en diskussion om, hvorfor en stor virksomhed som Danfoss flyttede til Flensborg. Jamen det er da helt klart. Alle virksomheder, danske eller udenlandske, vil da placere deres midler og gøre deres investeringer de steder, hvor der er udsigt til en rimelig gevinst og nogle rimelige vilkår at arbejde under, og hvis man vil have flere danske virksomheder, flere valutakroner hjem i kassen og selvfølgelig også flere arbejdspladser, skal man bare føre en mere erhvervsvenlig politik, end tilfældet har været gennem de senere år.

Jeg skal naturligvis også give min fulde tilslutning til de tanker, der nu er fremme om trepartforhandlinger mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening og så regeringen. Det har Fremskridtspartiet stillet konkret forslag om tidligere. På det tidspunkt fandt de ikke den store forståelse her i folketingsalen, men det glæder os da, at man endelig har fundet ud af, at det med bare på papiret at give nogle store lønforhøjelser og så bagefter opkræve det meste af det i skat igen, ikke er vejen

frem, og det er selvfølgelig også en af grundene til, at Danmark ikke kan konkurrere på de udenlandske markeder.

Jeg gav min tilslutning til forslagene, og den står vi naturligvis ved, men der er én ting, der kan ødelægge det, eller som kan bevirke, at Fremskridtspartiet stemmer imod, og det er, hvis man følger de toner – i hvert fald som jeg opfatter dem – fra finansministeren, hvor han indbød Socialdemokraterne til ligesom at pille ved forslagene. Jeg vil godt sige til skatteministeren, at hvis regeringen er blevet så svag, at den lader Socialdemokraterne komme ind med nogle ændringer nu, er det temmelig sandsynligt, at vi står af, for forslagene er ikke for gode i forvejen, de betyder små og beskedne forbedringer, og skal Socialdemokraterne nu også til at være arkitekt for forslagene, gælder mit tilsagn ikke.

I øvrigt håber jeg, at finansministeren i anden omgang vil nævne bare 2-3 ting i det socialdemokratiske beslutningsforslag, som han finder positive, for finansministeren sagde jo rent faktisk, at der var mange gode ting i det socialdemokratiske beslutningsforslag. Jeg kunne godt tænke mig, om finansministeren ville uddybe lidt, hvad det er for nogle ting, han anser for at være særdeles positive.

Jeg giver altså et foreløbigt tilsagn om, at Fremskridtspartiet stemmer for de tre lovforslag, og hvis jeg opfattede den radikale ordfører rigtigt, var der også et ja derfra, så derfor er der ingen grund til, at Socialdemokraterne begynder at spolere de tre regeringsforslag.

Glønborg (KRF):

Jeg vil først sige noget om lovforslagene og slutte med Kristeligt Folkepartis reaktion på Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Selv om regeringens økonomiske politik i høj grad har styrket dansk erhvervsliv og derved gavnet hele det danske samfund, må vi nøgternt konstatere, at eksporten ikke er vokset tilstrækkeligt til, at vi kan betale det, som kræves, for at det oparbejdede underskud på betalingsbalancen kan bringes ud af verden. Resultatet kender vi. Vi låner stadig i udlandet.

De tre foreliggende lovforslag er en klar håndsrækning til eksporterhvervene. Dansk erhvervsliv har gode medarbejdere på alle niveauer, og i Kristeligt Folkeparti stoler vi på,